

Strona pozwana: Republika Włoska (przedstawiciele: I. Bruni, G. De Bellis i G. Palmieri, pełnomocnicy)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 1 ósmej dyrektywy Rady 79/1072/EWG z dnia 6 grudnia 1979 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do podatków obrotowych — warunki zwrotu podatku od wartości dodanej podatnikom niemającym siedziby na terytorium kraju (Dz.U. L 331, s. 11) oraz art. 1 trzynastej dyrektywy Rady 86/560/EWG z dnia 17 listopada 1986 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do podatków obrotowych — warunki zwrotu podatku od wartości dodanej podatnikom niemającym siedziby na terytorium Wspólnoty — Zwrot podatku VAT podatnikowi z siedzibą w innym państwie członkowskim lub w państwie trzecim, który jednak posiada stały zakład we Włoszech

Sentencja

- 1) Republika Włoska — w odniesieniu do zwrotu podatku od wartości dodanej podatnikowi będącemu rezydentem w innym państwie członkowskim lub w państwie trzecim, lecz mającemu stały zakład we Włoszech — uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 1 ósmej dyrektywy Rady 79/1072/EWG z dnia 6 grudnia 1979 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do podatków obrotowych — warunki zwrotu podatku od wartości dodanej podatnikom niemającym siedziby na terytorium kraju oraz art. 1 trzynastej dyrektywy Rady 86/560/EWG z dnia 17 listopada 1986 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do podatków obrotowych — warunki zwrotu podatku od wartości dodanej podatnikom niemającym siedziby na terytorium Wspólnoty, zobowiązując podatnika mającego siedzibę w państwie członkowskim lub w państwie trzecim, lecz mającego stały zakład, który w danym okresie dostarczał towary lub świadczył usługi we Włoszech, do uzyskiwania zwrotu podatku od wartości dodanej za pomocą mechanizmu przewidzianego w tych dyrektywach, a nie w drodze odliczenia, w przypadku gdy towary i usługi z tytułu których zgłoszono żądanie odzyskania podatku są nabywane nie za pośrednictwem stałego zakładu we Włoszech, lecz bezpośrednio przez główny zakład podatnika.
- 2) Republika Włoska zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 209 z 15.8.2008.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 16 lipca 2009 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale della Campania — Włochy) — Futura Immobiliare srl Hotel Futura, Meeting Hotel, Hotel Blanc, Hotel Clyton, Business srl przeciwko Comune di Casoria

(Sprawa C-254/08) (¹)

(Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Dyrektywa 2006/12/WE — Artykuł 15 lit. a) — Brak podziału kosztów unieszkodliwiania odpadów w zależności od odpadów rzeczywiście wytwarzanych — Zgodność z zasadą „zanieczyszczający płaci”)

(2009/C 220/21)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Tribunale Amministrativo Regionale della Campania

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Futura Immobiliare srl Hotel Futura, Meeting Hotel, Hotel Blanc, Hotel Clyton, Business srl

Strona pozwana: Comune di Casoria

Inne zainteresowane strony: Azienda Speciale Igiene Ambientale (ASIA) SpA

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Tribunale Amministrativo Regionale della Campania — Wykładnia art. 15 dyrektywy 75/442/EWG Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 kwietnia 2006 r. w sprawie odpadów (Dz.U. L 114, s. 9) — Krajowe uregulowania, które nie rozdzielają kosztów usuwania odpadów w zależności od ilości odpadów wytwarzanych lub składowanych celem ich przekazania podmiotowi zajmującemu się gromadzeniem odpadów lub przedsiębiorstwu usuwającemu odpady — Zgodność z zasadą „zanieczyszczający płaci”.

Sentencja

Artykuł 15 dyrektywy 2006/12/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 kwietnia 2006 r. w sprawie odpadów, winien być interpretowany w ten sposób, że przepisy krajowe, które przewidują w celu finansowania usług gospodarki odpadami miejskimi i ich unieszkodliwiania, podatek obliczany na podstawie oceny objętości odpadów potencjalnie wytwarzanych przez użytkowników tych usług, a nie na podstawie ilości odpadów rzeczywiście wytworzonych i przekazanych do punktu zbioru, nie są w świetle obowiązującego prawa wspólnotowego sprzeczne z tym przepisem.

Do sądu krajowego należy jednak dokonanie kontroli, na podstawie faktycznych i prawnych okoliczności sprawy przed nim zawisłej, czy podatek od odpadów będący przedmiotem sporu w postępowaniu głównym nie prowadzi do obciążenia niektórych „posiadaczy” odpadów,

w tym przypadku podmiotów świadczących usługi hotelarskie, kosztami oczywiście nieproporcjonalnymi w stosunku do objętości lub rodzaju odpadów, które mogą wytwarzać.

(¹) Dz.U. C 209 z 15.8.2008.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 16 lipca 2009 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Rejonowy w Kościanie — Rzeczpospolita Polska) — postępowanie karne przeciwko Tomaszowi Rubachowi

(Sprawa C-344/08) (¹)

(Ochrona gatunków dzikiej fauny i flory — Gatunki wymienione w załączniku B do rozporządzenia (WE) nr 338/97 — Dowód zgodnego z prawem pozyskania okazów tych gatunków — Ciężar dowodu — Domniemanie niewinności — Prawo do obrony)

(2009/C 220/22)

Język postępowania: polski

Sąd krajowy

Sąd Rejonowy w Kościanie

Strona w postępowaniu karnym przed sądem krajowym

Tomasz Rubach

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Sąd Rejonowy w Kościanie — Wykładnia art. 8 ust. 5 rozporządzenia Rady (WE) nr 338/97 z dnia 9 grudnia 1996 r. w sprawie ochrony gatunków dzikiej fauny i flory w drodze regulacji handlu nimi (Dz.U. L 61, s. 1) — Pojęcie dowodu zgodnego z prawem nabycia okazów gatunków wymienionych w załączniku B

Sentencja

Artykuł 8 ust. 5 rozporządzenia Rady (WE) nr 338/97 z dnia 9 grudnia 1996 r. w sprawie ochrony gatunków dzikiej fauny i flory w drodze regulacji handlu nimi należy interpretować w ten sposób, że w ramach postępowania karnego toczącego się przeciwko osobie oskarżonej o naruszenie tego przepisu wszelkie środki dowodowe, na które w tego rodzaju postępowaniach zezwala prawo procesowe danego państwa członkowskiego, są co do zasady dopuszczalne do celów orzekania w przedmiocie zgodności z prawem pozyskania okazów gatunków zwierząt wymienionych w załączniku B do tego rozporządzenia. W świetle zasady domniemania niewinności taka osoba może również skorzystać z wszystkich tych środków dowodowych w celu

wykazania, że w posiadanie rzeczonych okazów weszła zgodnie z prawem, spełniając wymogi określone we wspomnianym przepisie.

(¹) Dz.U. C 272 z 25.10.2008.

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 16 lipca 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Belgii

(Sprawa C-574/08) (¹)

(Rynek wewnętrzny — Swobodny przepływ kapitału — Zwalczanie oszustw oraz prania pieniędzy)

(2009/C 220/23)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: V. Peere i P. Dejmek, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Belgii (przedstawiciel: D. Haven, pełnomocnik)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Brak przyjęcia w wyznaczonym terminie przepisów niezbędnych do zastosowania się do dyrektywy Komisji 2006/70/WE z dnia 1 sierpnia 2006 r. ustanawiającej środki wykonawcze do dyrektywy 2005/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do definicji osoby zajmującej eksponowane stanowisko polityczne, jak również w odniesieniu do technicznych kryteriów stosowania uproszczonych zasad należytej staranności wobec klienta oraz wyłączenia z uwagi na działalność finansową prowadzoną w sposób sporadyczny lub w bardzo ograniczonym zakresie (Dz.U. L 214, s. 29) lub brak powiadomienia o przyjęciu wskazanych przepisów

Sentencja

1) Poprzez brak przyjęcia wszelkich przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do zastosowania się do dyrektywy Komisji 2006/70/WE z dnia 1 sierpnia 2006 r. ustanawiającej środki wykonawcze do dyrektywy 2005/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do definicji osoby zajmującej eksponowane stanowisko polityczne, jak również w odniesieniu do technicznych kryteriów stosowania uproszczonych zasad należytej staranności wobec klienta oraz wyłączenia z uwagi na działalność finansową prowadzoną w sposób sporadyczny lub w bardzo ograniczonym zakresie Królestwo Belgii uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciąży na mocy tej dyrektywy.

2) Królestwo Belgii zostaje obciążone kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 44 z 21.2.2009.